

Sygn. akt: KIO/UZP 216 /10

Sygn. akt: KIO/UZP 223 /10

WYROK
z dnia 15 marca 2010 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Jolanta Markowska

Członkowie: Aneta Mlącka
Katarzyna Prowadzisz

Protokolant: Renata Łuba

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 marca 2010 r. w Warszawie odwołań skierowanych w drodze zarządzenia Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 5 marca 2010 r. do łącznego rozpoznania,

wniesionych przez:

- A. Konsorcjum: Torpol Sp. z o.o., FEROCO S.A., Zakład Robót Komunikacyjnych - DOM w Poznaniu Sp. z o.o., ul. Mogileńska 10G, 61-052 Poznań,**
- B. Konsorcjum: Scheidt & Bachmann Polska Sp. z o.o., Heitkamp Rail GmbH, ul. Wąska 15, 62 - 030 Luboń,**

od rozstrzygnięcia przez zamawiającego **PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Oddział Regionalny w Poznaniu, Al. Niepodległości 8, 61-875 Poznań** protestu z dnia 15 grudnia 2009 r.

przy udziale wykonawcy **Konsorcjum: Scheidt & Bachmann Polska Sp. z o.o., Heitkamp Rail GmbH, ul. Wąska 15, 62 - 030 Luboń**, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego w sprawie o sygn. akt KIO/UZP 216 /10 po stronie Zamawiającego

orzeka:

1. **A. uwzględnia odwołanie i nakazuje powtórzenie czynności badania i oceny ofert,**
B. uwzględnia odwołanie,
2. Kosztami postępowania obciąża **PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Oddział Regionalny w Poznaniu, Al. Niepodległości 8, 61-875 Poznań** i nakazuje:
  - 1) zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości 4 444 zł 00 gr (słownie: cztery tysiące czterysta czterdzieści cztery złote zero groszy) z kwoty wpisów uiszczonych przez odwołujących się, w tym:
    - A** koszty w wysokości **2 222 zł 00 gr** (słownie: dwa tysiące dwieście dwadzieścia dwa złote zero groszy) z kwoty wpisu uiszczonego przez **Konsorcjum: Torpol Sp. z o.o., FEROCO S.A., Zakład Robót Komunikacyjnych - DOM w Poznaniu Sp. z o.o., ul. Mogileńska 10G, 61-052 Poznań,**
    - B** koszty w wysokości **2 222 zł 00 gr** (słownie: dwa tysiące dwieście dwadzieścia dwa złote zero groszy) z kwoty wpisu uiszczonego przez **Konsorcjum: Scheidt & Bachmann Polska Sp. z o.o., Heitkamp Rail GmbH, ul. Wąska 15, 62 - 030 Luboń,**
  - 2) dokonać wpłaty kwoty **8 044 zł 00 gr** (słownie: osiem tysięcy czterdzieści cztery złote, zero groszy) stanowiącej uzasadnione koszty strony, w tym:
    - A** kwoty **2 222 zł 00 gr** (słownie: dwa tysiące dwieście dwadzieścia dwa złote, zero groszy) przez **PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Oddział Regionalny w Poznaniu, Al. Niepodległości 8, 61-875 Poznań** na rzecz **Konsorcjum: Torpol Sp. z o.o., FEROCO S.A., Zakład Robót Komunikacyjnych - DOM w Poznaniu Sp. z o.o., ul. Mogileńska 10G, 61-052 Poznań** stanowiącej uzasadnione koszty strony z tytułu wpisu,
    - B** kwoty **5 822 zł 00 gr** (słownie: pięć tysięcy osiemset dwadzieścia dwa złote, zero groszy) przez **PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Oddział Regionalny w Poznaniu, Al. Niepodległości 8, 61-875 Poznań** na rzecz **Konsorcjum:**

Scheidt & Bachmann Polska Sp. z o.o., Heitkamp Rail GmbH, ul. Wąska 15, 62 - 030 Luboń stanowiącej uzasadnione koszty strony z tytułu wpisu i wynagrodzenia pełnomocnika,

- 3) dokonać wpłaty kwoty 00 zł 00 gr (słownie: xxx) na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych na rachunek dochodów własnych UZP, w tym
- A** kwoty 00 zł 00 gr (słownie: xxx) przez xxx
  - B** kwoty 00 zł 00 gr (słownie: xxx) przez xxx
- 4) dokonać zwrotu kwoty **35 556 zł 00 gr** (słownie: trzydzieści pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt sześć złotych zero groszy) z rachunku dochodów własnych Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz odwołujących się, w tym:
- A** kwoty **17 778 zł 00 gr** (słownie: siedemnaście tysięcy siedemset siedemdziesiąt osiem złotych zero groszy) na rzecz **Konsorcjum: Torpol Sp. z o.o., FEROCO S.A., Zakład Robót Komunikacyjnych - DOM w Poznaniu Sp. z o.o., ul. Mogileńska 10G, 61-052 Poznań,**
  - B** kwoty **17 778 zł 00 gr** (słownie: siedemnaście tysięcy siedemset siedemdziesiąt osiem złotych zero groszy) na rzecz **Konsorcjum: Scheidt & Bachmann Polska Sp. z o. o., Heitkamp Rail GmbH, ul. Wąska 15, 62 - 030 Luboń.**

U z a s a d n i e n i e

Zamawiający: PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Oddział Regionalny w Poznaniu (obecnie: Centrum Realizacji Inwestycji Oddział w Poznaniu) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na „Modernizację linii kolejowej nr 359 Poznań Wschód - Bydgoszcz na terenie województwo wielkopolskiego mającej duże znaczenie w obsłudze połączeń małych miejscowości z aglomeracją poznańską na odcinku Poznań Wschód- Gołańcz - Etap I". Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nr 2009/S 216-311293. Wobec wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przed dniem 29 stycznia 2010 r., tj. przed dniem wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 2 grudnia 2009r. o zmianie ustawy - Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 223, poz.

1778), do rozpoznania niniejszej sprawy odwoławczej mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 z późn. zmianami) w brzmieniu - sprzed wejścia w życie wskazanych przepisów.

Pismem z dnia 6 stycznia 2010r. zamawiający powiadomił wykonawców o wyborze najkorzystniejszej oferty, złożonej przez Konsorcjum: Scheidt & Bachmann Polska Sp. z o.o. w Luboniu oraz Heitkamp Rail GmbH (Niemcy) (zwane dalej Konsorcjum Scheidt & Bachmann).

Odwołujący, Konsorcjum: Torpol Sp. z o.o., FEROCO S.A., Zakład Robót Komunikacyjnych - DOM w Poznaniu Sp. z o.o. (zwany dalej Konsorcjum Torpom), wniósł protest wobec powyższej czynności. Zarzucił zamawiającemu naruszenie przepisów:

1. art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty ww. wykonawcy,
2. art. 24 ust. 2 pkt 3 i 4 Pzp, poprzez zaniechanie czynności wykluczenia z postępowania ww. wykonawcy,
3. art. 7 Pzp, poprzez nierówne traktowanie wykonawców oraz dokonanie wyboru najkorzystniejszej oferty niezgodnie z przepisami ustawy,
4. innych przepisów wymienionych i wynikających z uzasadnienia protestu.

Odwołujący wniósł w proteście o:

1. unieważnienie wyboru najkorzystniejszej oferty,
2. wykluczenie z postępowania Konsorcjum Scheldt & Bachmann,
3. odrzucenie oferty ww. wykonawcy,
4. dokonanie wyboru oferty odwołującego jako najkorzystniejszej.

W uzasadnieniu protestu podniósł, co następuje.

I. Zamawiający, w Programie Funkcjonalno - Użytkowym (str. 17 i dalsze), w celu ustalenia możliwości zastosowania na liniach kolejowych zarządzanych przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A, określił, że stanowiące przedmiot zamówienia projektowane typy budowli i urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego, w chwili składnia ofert, muszą posiadać świadectwo dopuszczenia do eksploatacji wydane na czas nieokreślony lub określony na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t.j. Dz. U. z 2007r., Nr 16, poz. 94 ze zm.).

W ofercie wykonawcy powinni wskazać oferowane typy urządzeń oraz załączyć oświadczenie, że wskazane urządzenia, przewidziane do zabudowy, posiadają świadectwa dopuszczenia do eksploatacji typu urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego, a także załączyć kopie tych świadectw.

Przedmiot zaoferowany przez Konsorcjum Scheidt & Bachmann nie spełnia tych wymagań. Zaoferowane urządzenia - system sterowania ruchem kolejowym typu ZSB 2000

nie posiadał w dniu składnia ofert, ani w chwili obecnej nie posiada świadectwa dopuszczenia do eksploatacji. Świadectwo dopuszczenia przedstawione przez wykonawcę straciło swoją ważność w dniu 30 września 2009 r. (termin złożenia ofert 21.12.2009 r.). W obowiązującym stanie prawnym za niedopuszczalne i nieważne należy uznać jakiegokolwiek przedłużenie ważności świadectwa dopuszczenia. W szczególności za niedopuszczalne i nieważne należy uznać dołączone do oferty rzekome przedłużenie ważności świadectwa dopuszczenia urządzenia - system sterowania ruchem kolejowym typu ZSB 2000, dokonane przez Prezesa UTK pismem z dnia 07 września 2009 r. będącym odpowiedzią na pismo zainteresowanego z dnia 4 września 2009 r.

Wskazał, że wydanie świadectwa dopuszczenia powinno nastąpić w formie decyzji administracyjnej. Jakakolwiek ewentualna zmiana decyzji administracyjnej winna następować z zachowaniem odpowiedniej formy decyzji administracyjnej. Zgodnie z art. 104 §1 kpa organ administracji publicznej, a zatem również centralny organ administracji rządowej, jakim jest Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, załatwia sprawę przez wydanie decyzji. Inne formy załatwienia spraw administracyjnych muszą być wyraźnie wskazane w ustawie.

Szczegółowe warunki wydawania świadectw dopuszczenia określone zostały w art. 23 ustawy o transporcie kolejowym oraz w treści rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie świadectw dopuszczenia do eksploatacji typu budowli i urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego oraz typu pojazdu kolejowego (Dz. U. Nr 163, poz. 1090 ze zm.). Przepisy ww. rozporządzenia wskazują, że świadectwo dopuszczenia musi zostać wydane w formie pisemnej, zgodnie ze wzorem stanowiącym załącznik do rozporządzenia. Elementy wskazane we wzorze stanowią elementy decyzji administracyjnej. Takim elementem jest między innymi, obok oznaczenia organu wydającego czy wskazania podstawy prawnej, określenie okresu ważności świadectwa dopuszczenia.

Zgodnie z treścią rozporządzenia, świadectwa dopuszczenia wydaje się na wniosek zainteresowanego podmiotu, wymienionego w art. 23 ustawy o transporcie kolejowym. W myśl § 6 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia (w brzmieniu nadanym w dniu 09 czerwca 2009 r. na podstawie zmiany dokonanej rozporządzeniem z dnia 14 maja 2009r.) do wniosku o wydanie świadectwa dopuszczenia, wnioskujący zobowiązany jest dołączyć porozumienie w sprawie wykonania prób eksploatacyjnych wraz z ich programem, którego wzór określa załącznik 1A do ww. rozporządzenia, jeżeli urządzenia, których dotyczy wnioski, są urządzeniami nowego typu. Ani ustawa o transporcie kolejowym, ani rozporządzenie nie definiuje pojęcia „nowego typu urządzenia”. Mając jednak na względzie cel ustawy i jej poszczególne przepisy, przyjąć należy, że z nowym typem urządzenia będziemy mieli do czynienia wówczas, gdy dane urządzenie o określonych parametrach technicznych i eksploatacyjnych nie zostało dotychczas dopuszczone do eksploatacji (na czas nieokreślony) na kolejach w Polsce. Mając

powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż do wniosku składanego po dniu 9 czerwca 2009r. wnioskujący zobowiązany jest dołączyć m.in. porozumienie o treści i formie określonej w rozporządzeniu (załącznik Nr 1). Porozumienie takie winno zostać zawarte jako uzgodnienie trójstronne, a mianowicie pomiędzy użytkownikiem (np. zarządcą infrastruktury), producentem, a jednostką badawczą nadzorującą przebieg prób. W porozumieniu określa się w szczególności miejsce prób eksploatacyjnych, tzw. poligon badawczy. Dopiero tak złożona (kompletna) dokumentacja może stanowić podstawę do wydania przez Prezesa UTK decyzji - świadectwa dopuszczenia. Każda zmiana świadectwa dopuszczenia winna zostać poprzedzona analogicznymi czynnościami jakie wymagane są dla jego wydania. Powyższe oznacza, że w przypadku wnioskowania o zmianę treści świadectwa dopuszczenia, w szczególności w zakresie zmiany lokalizacji poligonu badawczego, podstawą orzekania przez Prezesa UTK winno być m.in. złożenie przez wnioskującego stosownego pod względem treści i formy porozumienia. Porozumienie to winno wskazywać nowy poligon badawczy. Przyjęcie przez Prezesa UTK innego dokumentu niż ww. porozumienie, stanowiłoby naruszenie przepisów rozporządzenia.

Odnosząc powyższy stan prawny do zaistniałego stanu faktycznego, wykonawca stwierdził, że jakkolwiek ewentualna zmiana świadectwa dopuszczenia, o ile w ogóle jest to możliwe, winna nastąpić w drodze stosownej decyzji administracyjnej wydanej przez Prezesa UTK. Określenie terminu ważności stanowi istotny element decyzji administracyjnej. Praktyka zastosowana w tym przypadku przez Prezesa UTK, zgodnie z którą dokonanie zmiany świadectwa dopuszczenia w zakresie wydłużenia jego terminu ważności oraz zmiany lokalizacji miałyby nastąpić jedynie na podstawie pisma zawierającego stosowną informację, nie znajduje podstaw prawnych i jest oczywiście niezgodna z wyżej wskazanymi przepisami. Taka procedura została również zakwestionowana jako nieprawidłowa w trakcie prowadzonej przez Ministra Infrastruktury kontroli działalności Prezesa UTK, której wnioski zawiera pismo z dnia 17 września 2008r. (sygn. MKZ1/0941/15/08). Organ dokonujący kontroli wskazał, że „w przypadku przedłużenia ważności świadectw nie dochowywano właściwej formy, tj. formy decyzji”.

Ponadto wskazał, że treści pisma z dnia 16 grudnia 2009 r., załączonego w ofercie, dotyczącego „zaakceptowania udziału firmy Scheidt & Bachmann” w przedmiotowym postępowaniu, nie można brać pod uwagę. Treść powyższego pisma nie może wywierać skutków prawnych w postępowaniu administracyjnym ani w postępowaniu o zamówienia publiczne. Ponadto, oświadczenie zawarte w tym piśmie uznać należy za nieważne, gdyż zgodnie z określonym w Krajowym Rejestrze Sądowym sposobem reprezentacji PKP Polskie Linie Kolejowe S. A., do składania oświadczeń woli w imieniu Spółki wymagane jest współdziałanie dwóch członków zarządu albo członka zarządu łącznie z prokurentem, a ww. pismo zostało podpisane tylko przez jednego członka zarządu.

Z uwagi na powyższe, wykonawca podniósł, iż zaofferowany przez Konsorcjum Sheidt & Bachmann przedmiot zamówienia nie spełnia wymagań określonych w siwz. W związku z tym, oferta podlega odrzuceniu. Nie możliwe byłoby zawarcie ważnej umowy w sprawie zamówienia publicznego. Brak odrzucenia ww. oferty narusza zasadę równego traktowania wykonawców w postępowaniu o udzielenie przedmiotowego zamówienia.

II. Z treści dokumentu „Rozbicie ceny ofertowej”, stanowiącego część oferty Konsorcjum Sheid & Bachmann, wynika, że zaofferowane świadczenie nie odpowiada przedmiotowi zamówienia określanemu w siwz. Przedmiot zamówienia stanowi świadczenie polegające na robotach budowlanych w zakresie likwidacji przejazdów w km 47,251 oraz w km 48,695. Czynność taka nie znalazła się w ofercie wykonawcy (pozycja 5.7.22 i 5.7.24 Rozbicia ceny ofertowej). Oferta podlega zatem odrzuceniu zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, ponieważ zaofferowano inny zakres świadczenia niż określony przez zamawiającego. W związku z tym, nie możliwe jest zawarcie ważnej umowy w sprawie zamówienia publicznego. Zgodnie z art. 140 Pzp, zakres świadczenia wykonawcy wynikający z umowy musi być tożsamy z jego zobowiązaniem zawartym w ofercie. Umowa jest nieważna w części wykraczającej poza określenie przedmiotu zamówienia, zawarte w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

III. Konsorcjum Sheid & Bachmann nie spełnia warunków udziału w postępowaniu.

Zamawiający w punkcie 8 lit.f Instrukcji dla wykonawców określił warunek, iż o zamówienie mogą się ubiegać wykonawcy, którzy - dysponują lub będą dysponować osobami zdolnymi do wykonania zamówienia, które w ostatnich trzech latach brały udział w realizacji co najmniej jednej inwestycji polegającej na modernizacji, przebudowie lub budowie związanej z infrastrukturą kolejową, projektanci w zakresie wykonania dokumentacji projektowej, kierownik budowy i kierownicy robót w zakresie kierowania odpowiednio budową i robotami budowlanymi.

Wskazany w ofercie projektant w zakresie obiektów budowlanych p. Piotr K. nie posiada wymaganego doświadczenia. Żadna z wykazanych inwestycji, w realizacji których brał udział nie była związana z przebudową lub budową infrastruktury kolejowej (str. 19 oferty). Analogiczna sytuacja dotyczy kierownika robót w zakresie obiektów budowlanych p. Małgorzaty P. (str.31 oferty).

Ponadto, z treści złożonego w ofercie zaświadczenia o przynależności do Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiadaniu ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej wynika, że p. Roman Marcin M., wskazany w ofercie do pełnienia funkcji kierownika robót w zakresie urządzeń telekomunikacyjnych, w dniu składnia ofert nie był członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i nie był objęty ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej (str. 135 oferty).

IV. Wadium wniesione przez Konsorcjum: Scheidt & Bachmann nie zabezpiecza w sposób należyty ewentualnych roszczeń zamawiającego, tym samym nie zabezpiecza oferty.

Konsorcjum Schmidt & Bachmann złożyło dwie gwarancje bankowe na kwoty 1000000 PLN oraz 1500000 PLN (str. 188-190 oferty). W treści jednej z gwarancji, opiewającej na kwotę 1500000 PLN, znajduje się zapis warunkujący możliwość wystąpienia przez zamawiającego z roszczeniem o zapłatę kwoty wadium od czynności dokonanej przez podmiot trzeci, który jest sprzeczny z przepisem art. 46 ust. 5 Pzp. Zdaniem wykonawcy, zatrzymanie kwoty wadium nie może być uzależnione od podjęcia czynności przez osoby trzecie.

Konsorcjum Scheidt & Bachmann zgłosiło przystąpienie do postępowania toczącego się w wyniku wniesienia protestu, wnosząc o oddalenie protestu.

Zarzut I. dotyczący świadectwa dopuszczenia numer U/2008/0103 ważnego do dnia 30 września 2009 r. i przedłużenia świadectwa pismem z dnia 7 września 2009 r.

Zamawiający nie ma uprawnień do badania uchybień w zakresie prawidłowości procedury wydania świadectwa przez uprawniony organ administracji. Dokument został wydany zgodnie z wnioskiem o przedłużenie świadectwa. Wyjaśnił, iż nie miał wpływu na sposób działania Prezesa UTK i nie miał podstaw, by rozstrzygnięcie to podważyć, było bowiem dla niego korzystne i załatwiało sprawę, zgodnie z jego wnioskiem. Urząd Transportu Kolejowego traktuje świadectwa oraz przedłużenia ich ważności nie jako decyzje administracyjne, ale raczej jako swego rodzaju zaświadczenia. Pismo z dnia 7 września 2009 r. można uznać za decyzję - nawet w wypadku uznania, iż posiada wady co do formy, to jednak wady takie nie dyskwalifikują pisma jako decyzji administracyjnej. Posiada ono wszystkie elementy istotne i konieczne dla rozstrzygnięcia sprawy przedłużenia świadectwa dopuszczenia.

Odnosząc się do zarzutu nieważności oświadczeń zawartych w piśmie PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z dnia 16 grudnia 2009 r. wskazał, że dotyczą one kwestii technicznych, co do których nie ma zastosowania zasada reprezentacji w spółce. Treść pisma stanowi przede wszystkim przejaw czynności prowadzenia spraw spółki, do których nie mają zastosowania zasady reprezentacji.

Zarzut II, iż oferta nie odpowiada zakresowi przedmiotu zamówienia określonego w siwz, a zatem na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 2 Pzp powinna zostać odrzucona.

Błąd w zakresie pozycji zawartych w „Rozbiciu cenowym oferty” nie może być potraktowany jako uchybienie powodujące niezgodność oferty z siwz. W związku z licznymi zmianami w formularzu wykonawca omyłkowo określił poz. 5.7.22 i 5.7.24 jako „wymiana”, co nie ma żadnego wpływu na wynik postępowania. Powyższe oznaczenie można potraktować jako oczywistą omyłkę pisarską, która w trybie art. 87 ust. 2 Pzp podlega

poprawieniu. Wskazał też, że w przypadku wynagrodzenia ryczałtowego ewentualne nieprawidłowości w zakresie zestawienia materiałów lub kosztorysu ofertowego nie mają znaczenia dla ważności oferty.

Zarzut III dotyczący nie spełniania warunków udziału w postępowaniu.

Przystępujący stwierdził, iż treść siwz nie nakłada na projektanta w zakresie robót budowlanych obowiązku posiadania doświadczenia opisanego w treści protestu. Podobnie obowiązek taki nie dotyczy kierownika robót w zakresie obiektów budowlanych (pkt. 8 f siwz). Jedynie z „ostrożności” przystępujący załączył wykaz osób wraz z niezbędnymi informacjami.

Odnosząc się do zarzutu, iż z treści zaświadczenia o przynależności do Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa wynika, że w dniu składania ofert p. Roman Marcin M. nie był członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i nie był objęty ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej, wyjaśnił, iż do oferty błędnie załączono wyłącznie nowe zaświadczenie z dnia 24 listopada 2009 r. ważne od dnia 1 stycznia 2010 r. Nie wynika z niego, że w chwili składania ofert p. Roman Marcin Majewicz członkiem Izby nie był. Wykonawca załączył zaświadczenie z dnia 18 grudnia 2008r.

Zarzut IV Zarzut dotyczący treści gwarancji.

Przystępujący stwierdził, iż kwestionowany zapis nie jest „istotnym” ograniczeniem możliwości skorzystania z gwarancji. Zgodnie z treścią siwz (Instrukcja dla wykonawców Tom I, pkt. 21.7, 9) zamawiający dopuścił powyższą regulację w treści gwarancji.

Zamawiający rozstrzygnął protest, uwzględniając żądania: unieważnienia wyboru najkorzystniejszej oferty, wykluczenia z postępowania Konsorcjum Scheidt & Bachmann, odrzucenia oferty ww. wykonawcy oraz oddalając żądanie wyboru oferty Konsorcjum Torpol, jako najkorzystniejszej.

Zamawiający powołując się na opinię prawną z dnia 25 stycznia 2010 r. wskazał, że zaoferowany przez Konsorcjum Scheidt & Bachmann system sterowania ruchem kolejowym typu ZSB 2000 nie posiadał na dzień otwarcia ofert ważnego świadectwa dopuszczenia do eksploatacji, tym samym nie spełnia warunków określonych w siwz.

Zamawiający wskazał, że pismo z dnia 16 grudnia 2009 r. stanowi przejaw czynności prowadzenia spraw spółki, do których nie mają zastosowania zasady reprezentacji, na które powołuje się odwołujący. Pismo to nie jest oświadczeniem woli, a jedynie przekazem informacji, co do decyzji, które zapadły już w ramach PKP Polskie Linie Kolejowe S A. Pismo nie tworzy nowych praw i obowiązków stron. Potwierdza stan rzeczy już zaistniały.

Zamawiający uznał, że wskazane przez wykonawcę w treści formularza „Rozbicie ceny ofertowej” oznaczenie nie może być traktowane jako błąd powodujący niezgodność

oferty z siwz. Wykonawca, w związku z licznymi zmianami w przedmiotowym formularzu dokonywanymi przez zamawiającego, omyłkowo określił poz. 5.7.22 i 5.7.24 jako „wymiana”, co nie ma wpływu na wynik postępowania, a co najwyżej może podlegać poprawieniu, w trybie art. 87 ust. 2 Pzp, jako oczywista omyłka pisarska.

Odnośnie zarzutu dotyczącego doświadczenia p. Piotra K. w realizacji co najmniej jednej inwestycji polegającej na modernizacji, przebudowie lub budowie związanej z infrastrukturą kolejową, zamawiający uznał, że zgodnie z pkt 8 f 2 siwz,) zamawiający nie zawarł odnośnie tej osoby wymogu doświadczenia. Nie wymagano również doświadczenia w zakresie realizacji inwestycji związanych z przebudową lub budową infrastruktury kolejowej. wobec osoby wskazanej jako kierownika robót w zakresie obiektów budowlanych p. Małgorzata Putowską.

Odnośnie zarzutu dotyczącego braku przynależności do Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa przez p. Romana Marcina M., stwierdził, że wykonawca załączył do oferty kopię zaświadczenia z dnia 24.11.2009 r. stwierdzającego, że p. M. jest członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej - ważne od dnia 2010-01-01 do dnia 2010-12-31. Wraz z przystąpieniem do protestu wykonawca uzupełnił zaświadczenie ważne od dnia 2009-01-01 do 2009-12-31.

Odnośnie zarzutu dotyczącego gwarancji bankowych zapłaty wadium, zamawiający stwierdził, że obie gwarancje wymieniają przesłanki zatrzymania wadium, zgodnie z art. 46 ust. 4a i 5 Pzp. Wskazał, iż w siwz (pkt 21.7.9) zawarł zapis, zgodnie z którym gwarancje i poręczenia nie mogą „zawierać żadnych innych warunków dotyczących okoliczności wypłaty sumy gwarantowanej PKP PLK SA Oddziałowi Regionalnemu w Poznaniu na jego żądanie, za wyjątkiem kwestii formalnych (dotyczących identyfikacji osób podpisujących żądanie zapłaty w Imieniu Oddziału Regionalnego w Poznaniu)”, co oznacza, że wprost dopuszczono uregulowanie tych spraw w przedkładanych dokumentach.

A. Sygn. akt: KIO/UZP 216 /10.

Odwołujący, Konsorcjum Torpom, wniósł odwołanie od rozstrzygnięcia protestu w części oddalającej protest tj. w zakresie zarzutów dotyczących zaniechania odrzucenia oferty Konsorcjum Scheidt & Bachmann na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, z uwagi na zaoferowanie innego zakresu świadczenia, niż określony przez zamawiającego, zaniechania wykluczenia wykonawcy na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 3 Pzp, z uwagi na nie złożenie dokumentów potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu. Zarzucił, iż rozstrzygnięcie protestu narusza przepis art. 183 ust. 5 pkt 1, art. 92 Pzp,

a w konsekwencji art. 7 Pzp. Wniósł o nakazanie zamawiającemu uznania oferty odwołującego za najkorzystniejszą i jej wyboru, po uprzednim wykluczeniu z postępowania Konsorcjum Scheidt & Bachmann i odrzuceniu tej oferty.

Odwołujący podtrzymał zarzuty zawarte w pkt II i III uzasadnienia protestu.

Stwierdził, że zaoferowanie innych czynności niż przewiduje przedmiot zamówienia określony przez zamawiającego nie stanowi oczywistej omyłki pisarskiej, ani rachunkowej oraz nie można jej przypisać „nieistotności”. Sprzeczność treści oferty z treścią siwz dotyczy przedmiotu świadczenia, jak również sposobu płatności oraz wynagrodzenia za oferowane czynności. Ponadto wskazał, że zamawiający zaniechał poprawienia tej omyłki w ofercie.

W zakresie zarzutu dotyczącego niespełniania warunków udziału w postępowaniu wskazał, że doświadczenie dotyczące osób było wymagane, stosownie do modyfikacji treści warunku dokonanej w ramach odpowiedzi na pytania i modyfikacji II (pismo z dnia 18 listopada 2009 r.) oraz modyfikacji III (pismo z dnia 26 listopada 2009 r.)

Z treści zaświadczenia o przynależności do Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiadaniu ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej nie wynika, czy p. Roman Marcin M., wskazany do pełnienia funkcji kierownika robót w zakresie urządzeń telekomunikacyjnych, w dniu składania ofert był członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i czy był objęty ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej. Możliwość uzupełnienia tych dokumentów istnieje tylko na podstawie art. 26 Pzp na etapie oceny ofert, a nie poprzez ich załączenie do pisma informującego o przystąpieniu do postępowania toczącego się w wyniku wniesionego protestu. Zamawiający, aby dokonać oceny tego dokumentu musi unieważnić czynność wyboru najkorzystniejszej oferty. Ponadto, fakt, iż dokonano zmiany osób, wskazanych w wykazie potwierdza, że na dzień składania ofert przystępujący nie spełniał warunków udziału w postępowaniu. Wykaz załączony do przystąpienia zawiera nieprawdziwe dane w zakresie zamawiającego (Trakcja Polska S.A.).

Odwołujący podniósł, iż zgodnie z treścią art. 26 ust. 3 Pzp, skoro oferta Konsorcjum Scheidt & Bachmann podlega odrzuceniu, to zamawiający nie ma obowiązku wezwania wykonawcy do uzupełnienia dokumentów.

Konsorcjum Scheidt & Bachmann zgłosiło przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego, wnosząc o oddalenie odwołania, zasądzenie od odwołującego na rzecz przystępującego zwrotu poniesionych kosztów związanych z przystąpieniem do niniejszego postępowania. Przystępujący podtrzymał argumentację zawartą w przystąpieniu do postępowania toczącego się w wyniku wniesienia protestu.

B. Sygn. akt: KIO/UZP 223 /10.

Odwołujący, Konsorcjum Scheidt & Bachmann, wniósł odwołanie od rozstrzygnięcia protestu w części uwzględniającej protest. Zarzucił zamawiającemu naruszenie przepisów:

1. art. 24 ust. 2 Pzp, poprzez uwzględnienie protestu w zakresie unieważnienia wyboru oferty najkorzystniejszej, wykluczenia odwołującego z postępowania i uznania jego oferty za odrzuconą,
2. art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, poprzez uznanie oferty odwołującego za niezgodną z treścią siwz, a w konsekwencji jej odrzucenie,
3. art. 26 ust. 3 i 4 Pzp, poprzez zaniechanie wezwania odwołującego do uzupełnienia dokumentów i złożenia wyjaśnień dotyczących ich treści,
4. art. 7 Pzp, poprzez nierówne traktowanie wykonawców, w szczególności pominięcie powszechnie stosowanej w obrocie praktyki Urzędu Transportu Kolejowego dotyczącej przedłużania świadectw dopuszczenia, podczas gdy zamawiający posługuje się takimi dokumentami.

Odwołujący wniósł o:

1. unieważnienie czynności częściowego uwzględnieniu protestu,
2. nakazanie zamawiającemu powtórzenia czynności badania i oceny ofert, w tym oferty odwołującego,
3. przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych do odwołania na okoliczności w nim powołane, przesłuchania świadków, ewentualnie z akt postępowania przed UTK, wyjaśnień zamawiającego, zasądzenie na rzecz odwołującego zwrotu poniesionych kosztów, w tym kosztów zastępstwa prawnego i opłaty skarbowej.

Odnośnie zarzutu dotyczącego braku przedstawienia w ofercie ważnego świadectwa dopuszczenia wydanego przez UTK, stwierdził, iż zarzut dotyczy w istocie sposobu i formy prawnej, w jakiej doszło do przedłużenia ważności świadectwa.

Odwołujący podniósł, że dołączone do oferty świadectwo dopuszczenia oraz dokument potwierdzający jego przedłużenie (pismo z dnia 7 września 2009 r.) są w pełni skuteczne i ważne.

Podniósł, iż zamawiający kwestionuje dokument urzędowy wydany w trybie postępowania administracyjnego, zgodnie z praktyką działania Urzędu. Dokumenty te funkcjonują powszechnie w obrocie prawnym i są akceptowane przez zamawiającego w innych sprawach. Jakakolwiek ocena, czy ww. dokument został wydany prawidłowo, zgodnie z procedurą przewidzianą w ustawie o transporcie kolejowym lub przepisami kpa, nie powinna mieć miejsca w niniejszym postępowaniu. Ze złożonej dokumentacji wynika jednoznacznie, iż Prezes UTK dokonał przedłużenia świadectwa, a ponadto podtrzymał swoją decyzję w tej sprawie, a procedura w tym zakresie została poprzedzona odpowiednim

postępowaniem administracyjnym. Zamawiający i wykonawca nie mają w ocenie odwołującego kompetencji do kwestionowania sposobu działania UTK. Podważenie rozstrzygnięcia organu administracji może nastąpić jedynie w oparciu o tryb przewidziany w przepisach prawa administracyjnego. Zgodnie z art. 16 kpa, decyzje, od których nie służy odwołanie są ostateczne. Uchylenie lub zmiana takich decyzji, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w kpa lub w ustawach szczególnych. Wydany przez Prezesa UTK dokument jest wiążący i winien być respektowany przez wszystkie podmioty, których może dotyczyć, w tym również przez zamawiającego.

Z ostrożności odwołujący wskazał, iż ww. pismo z dnia 7 września 2009 r. należy uznać za decyzję administracyjną. Nawet w wypadku uznania, iż ww. pismo posiada wady co do swej formy, to jednak wady takie nie dyskwalifikują pisma jako decyzji administracyjnej. Pismo to należy uznać za decyzję, albowiem posiada wszystkie elementy istotne i konieczne dla rozstrzygnięcia sprawy przedłużenia świadectwa dopuszczenia. Zawiera w szczególności oznaczenie organu, oznaczenie strony do jakiej jest adresowane, treść merytoryczną rozstrzygnięcia w postaci przedłużenia ważności świadectwa, określenie daty ważności oraz podpis osoby upoważnionej. Wskazał, że w orzecznictwie sądowym przyjmuje się powszechnie, że zakwalifikowanie danego pisma jako decyzji administracyjnej nie wymaga, aby to pismo zawierało wszystkie składniki decyzji przewidziane w tym przepisie art. 107 § 1 kpa.

Odwołujący zgodził się, iż konieczna treść świadectwa dopuszczenia została określona w przepisach ww. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004 r., jednak załączniki do ww. rozporządzenia określają jedynie wzór świadectwa, nie wskazują natomiast wzoru dokumentu dla jego przedłużenia. Ponadto, załącznik określający wzór świadectwa nie ma charakteru wiążącego, a wyłącznie przykładowy.

Odnosząc się do zarzutu niewłaściwej relacji redakcyjnej pisma Prezesa UTK z dnia 7 września 2009 r. w stosunku do przepisu § 6 ust. 2 pkt 4 ww. rozporządzenia oraz braku zgodności pisma zarządu PKP PLK SA z dnia 16 grudnia 2009 r. z porozumieniem, o jakim mowa w przepisach ww. rozporządzenia oraz z zasadami reprezentacji spółki odwołujący stwierdził, iż są one niezrozumiałe. Podkreślił, iż nie twierdził nigdy, że pismo z dnia 16 grudnia 2009 r. może stanowić porozumienie, o jakim mowa w treści § 6 ust. 2 pkt. 4 ww. rozporządzenia.

W ocenie odwołującego decyzja zamawiającego godzi w powszechną praktykę działania Urzędu Transportu Kolejowego oraz stosowaną przez samego zamawiającego.

Podkreślił, że wydanie dokumentu przedłużającego ważność świadectwa, poprzedzone zostało odpowiednią procedurą i wnioskiem ze strony odwołującego (wniosek z dnia 9 czerwca 2009 r.). Otrzymując ww. pismo, odwołujący miał prawo domniemywać,

w oparciu o zasadę zaufania obywateli do organów administracji publicznej, że zostało ono wydane zgodnie z przepisami prawa. Odwołujący nie miał wpływu na sposób działania Prezesa UTK w tym względzie, jak również nie miał podstaw, by rozstrzygnięcie organu kwestionować, gdyż było zgodne z żądaniem zawartym we wniosku.

Podniósł, że dokumenty te nie były dotychczas kwestionowane przez zamawiającego lub inne spółki z grupy PKP. Praktykę tę potwierdza też pismo członka zarządu zamawiającego z dnia 16 grudnia 2009 r. Zamawiający nie wyjaśnił dlaczego zmienił swoje stanowisko. Wskazał, iż zaoferowany system sterowania ruchem kolejowym jest wykorzystywany przez zamawiającego w oparciu o te same dokumenty. Od października 2009 r. zamawiający korzysta z ww. systemu na linii nr 358 w oparciu o dokument Prezesa UTK z dnia 7 września 2009 r. Zakwestionowanie ww. przedłużenia świadectw dopuszczenia winno skutkować wobec innych podobnych dokumentów, co w praktyce spowodowałoby zablokowanie możliwości pracy całej kolei w Polsce, a ruch pociągów na linii 358 w ciągu ostatnich pięciu miesięcy, nie powinien być prowadzony.

Wskazał na treść pisma z dnia 21 stycznia 2010 r., które potwierdza, iż rozstrzygnięcia dotyczące przedłużenia ważności świadectw UTK traktuje nie tyle jako decyzje administracyjne, ale raczej jako swego rodzaju zaświadczenia.

W ocenie odwołującego zastosowanie art. 24 ust. 2 pkt. 4 Pzp w niniejszej sprawie jest wadliwe, a co najmniej przedwczesne, gdyż zgodnie z treścią przepisu art. 26 ust. 3 i 4 Pzp zamawiający ma obowiązek wezwać odwołującego do uzupełnienia dokumentów i złożenia wyjaśnień dotyczących ich treści.

Krajowa Izba Odwoławcza, w wyniku analizy dokumentów przedłożonych do akt sprawy, oryginalnej dokumentacji postępowania oraz wyjaśnień stron i uczestnika postępowania odwoławczego złożonych na rozprawie, ustaliła i zważyła, co następuje:

Odwołania zasługują na uwzględnienie.

KIO stwierdziła, że obaj odwołujący legitymują się interesem prawnym, w rozumieniu art. 179 ust. 1 Pzp. Biorący udział w postępowaniu odwoławczym wykonawcy złożyli oferty, które zajmują dwie kolejne pozycje pod względem ustalonego w postępowaniu kryterium oceny ofert – cena z wagą 100%. Ofertę z najniższą ceną złożyło Konsorcjum Scheidt & Bachmann. Druga pod względem ceny oferta została złożona przez Konsorcjum Torpol. Biorąc pod uwagę powyższe Izba uznała, że interes prawny odwołujących w uzyskaniu zamówienia mógłby doznać uszczerbku w przypadku potwierdzenia się zarzucanego przez odwołujących naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy Pzp.

W wyniku postępowania odwoławczego odwołujący Konsorcjum Scheidt & Bachmann mógłby zachować pozycję wykonawcy, którego oferta została wybrana za najkorzystniejszą. Odwołujący Konsorcjum Torpol miałby szansę na uznanie oferty tego wykonawcy za najkorzystniejszą, jeśli potwierdziłby się fakt, iż oferta złożona przez Konsorcjum Scheidt & Bachmann podlega odrzuceniu lub wykonawca podlega wykluczeniu.

A. Sygn. akt: KIO/UZP 216 /10.

Izba uznała za niezasadny zarzut dotyczący naruszenia przez zamawiającego przepisu art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty Konsorcjum Scheidt & Bachmann, z powodu zaoferowania innego zakresu świadczenia, niż określony przez zamawiającego w treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

W pkt 21.1.4 Instrukcji dla wykonawców zamawiający wymagał złożenia w ofercie wypełnionego formularza „Rozbicie Ceny Ofertowej”, stanowiącego załącznik do specyfikacji – tom IV siwz. Zgodnie z informacjami zawartymi w ww. części specyfikacji, omawiany formularz zawiera rozbicie na elementy zamówienia z podziałem na pozycje, które zostały wyspecyfikowane przez zamawiającego w formie tabeli. W postanowieniach „Preambuła – Informacje ogólne” zamawiający wskazał, że „płatności za wszelkie pozycje będą dokonywane na bazie ustalonej kwoty ryczałtowej, zgodnie z klauzulą 14: *Cena Kontraktowa i Płatność Warunków Kontraktu*. Opisy pozycji podane w Rozbiciu ceny ofertowej nie będą traktowane jako ograniczające zobowiązania Wykonawcy z tytułu Umowy za wykonanie robót.” Ponadto, „niezależnie od ograniczeń, które mogą być sugerowane przez brzmienie opisu poszczególnych pozycji i/lub wyjaśnień w niniejszej preambule, Wykonawca będzie miał świadomość, że kwoty, które podaje w Rozbiciu ceny ofertowej będą dotyczyły robót ukończonych pod każdym względem. Będzie się uważać, że wzięt on pod uwagę wszystkie wymagania i zobowiązania, czy to wyrażone bezpośrednio czy sugerowane, wynikające ze wszystkich części Umowy i że stosownie do nich wycenił pozycje zawarte w niniejszym dokumencie. W związku z powyższym kwota ta musi obejmować wszelkie nieprzewidziane wydatki oraz wszelkie rodzaje ryzyka nieodłącznie związane z projektowaniem, budową i ukończeniem całości robót zgodnie z zapisami Umowy. Jeśli dana pozycja nie została odrębnie wykazana w Rozbiciu ceny ofertowej, uważać się będzie, iż została ona uwzględniona w podanych zestawieniach i cenach składających się na Cenę Ofertową.” Zamawiający wskazał także, że „pozycje kosztowe, które dotyczą poszczególnych części umowy zostaną rozłożone jedynie na pozycje, zawarte w tej części” oraz „wszystkie pozycje zawarte w niniejszym dokumencie uważa się za komplety; zapłata zostanie dokonana po całkowitym ukończeniu danej pozycji.” (str. 4 cz. IV siwz). Powyższe postanowienia zostały opisane dodatkowo w pkt 21.4 Instrukcji dla wykonawców (tom I siwz, pkt 21.4 ppkt 3, 4, 5,

6, 11, 13,). W pkt 21.4.1 wskazano, że „każdy z Wykonawców powinien podać cenę netto [...] prac i Robót opisanych w poszczególnych pozycjach, wyszczególnionych w Rozbiciu ceny ofertowej”. Jednocześnie zamawiający wskazał w ppkt 6, iż „Wszystkie prace i Roboty nie wymienione w Rozbiciu ceny ofertowej, a niezbędne do wykonania, będą potraktowane jako włączone w ceny podane w różnych pozycjach Rozbicia ceny ofertowej”, natomiast w ppkt 7 zamawiający zastrzegł, iż „Uważać się będzie, że ceny tych prac i/lub robót, dla których nie zostaną wypełnione przez Wykonawcę odpowiednie pozycje Rozbicia ceny ofertowej, zostały uwzględnione w cenach ujętych w innych pozycjach wymienionych w Rozbiciu ceny ofertowej. W związku z tym, nie będą dokonywane jakiegokolwiek odrębne płatności za pozycje nie wypełnione w Rozbiciu ceny ofertowej.”

Powyższe postanowienia wskazują jednoznacznie, iż zamawiający określił sposób wynagrodzenia za wykonanie przedmiotu zamówienia jako ryczałtowy. Potwierdzili ten sposób rozliczenia wszyscy wykonawcy, w tym również odwołujący, składając w formularzu ofertowym w pkt 11 oświadczenie, że „Cena ofertowa wszystkich prac i robót objętych niniejszym zamówieniem jest ceną ryczałtową w związku z czym jest ceną ostateczną (nie wzrośnie bez zgody zamawiającego)”. Przy takim sposobie rozliczenia nie mają znaczenia pominięcia poszczególnych pozycji kosztorysu lub, jak w tym przypadku, zestawienia elementów prac i robót. Zamawiający w cytowanym powyżej pkt 21.4.7 wprost dopuścił możliwość pominięcia wyceny poszczególnych pozycji, przy czym przewidział sposób rozliczenia wykonanych robót w takiej sytuacji - w ppkt 7 zdanie drugie i ppkt 10. Określając cenę ofertową, zamawiający w pkt 21.3 podał, iż „cenę ofertową należy obliczyć uwzględniając zakres prac zamówienia określony w siwz [...]”, a ponadto „cena ofertowa musi uwzględniać wszystkie wymagania niniejszej siwz (ze wszystkimi modyfikacjami i uzupełnieniami) oraz obejmować ogół kosztów, jaki poniesie wykonawca z tytułu należytej oraz zgodnej z obowiązującymi przepisami realizacji przedmiotu zamówienia.” „Cena ofertowa musi obejmować wykonanie całego zakresu prac projektowych i Robót, określonego w Programie Funkcjonalno-Użytkowym i Rozbiciu ceny ofertowej oraz spełnienie obowiązków spoczywających na Wykonawcy zgodnie z postanowieniami Umowy [...]”

Podkreślić również należy, iż zamawiający wymagał „uwzględnienia” prac i robót w cenie, co nie jest tożsame z wymaganiem ich „podania” lub „wpisania” w formularzu Rozbicia ceny ofertowej. W świetle powyższego, brak podania ceny w danej pozycji, nie oznacza, że dane roboty nie zostały uwzględnione w ofercie oraz, że nie zostały wycenione w innych pozycjach.

Z treści dokumentu „Rozbicie ceny ofertowej”, złożonego w ofercie Konsorcjum Sheidt & Bachmann, wynika, że w pozycji 5.7.22 i 5.7.24 zaoferowano wymianę nawierzchni przejazdowych zamiast robót budowlanych w zakresie likwidacji przejazdów, nie zmieniając

treści formularza zgodnie z modyfikacją nr VI dokonaną przez zamawiającego w dniu 10 grudnia 2009 r., w ramach której zamawiający poinformował, że w tomie IV Rozbicie ceny ofertowej „na str. 17 w tabeli pkt 5.7.22 oraz pkt 5.7.24 wykreśla się: „Wymiana nawierzchni przejazdu płyty wielkogabarytowe” wpisuje się „likwidacja przejazdu”.

Zmodyfikowane pozycje nie zostały umieszczone w Rozbiciu ceny ofertowej złożonym w ofercie Konsorcjum Scheidt & Bachmann. Odwołujący podnosił w odwołaniu, iż brak tych pozycji, a jednocześnie dokonanie wyceny innych robót, z których zamawiający zrezygnował świadczy o sprzeczności treści oferty z treścią siwz w zakresie przedmiotu świadczenia.

Izba nie podzieliła powyższego stanowiska. Stosownie do postanowienia 21.4.7 instrukcji dla wykonawców pominięcie wyceny danej pozycji nie może być potraktowane jako niezgodność treści oferty z treścią siwz, skoro zamawiający dopuścił taką możliwość, i co istotne, przewidział sposób rozliczenia robót, które wprost nie zostały wycenione w zestawieniu Rozbicie ceny ofertowej - podlegają one rozliczeniu w ramach innych pozycji danego elementu robót. Natomiast zaoferowanie i wycena robót, z których zamawiający zrezygnował, podlega poprawie, jako inna omyłka w trybie art. 87 ust. 2 pkt 3 Pzp. Jest to omyłka polegająca na braku wykreślenia z zestawienia elementów robót dwóch zbędnych pozycji oraz dokonaniu ich wyceny. Omyłka powyższa nie ma istotnego znaczenia, a jej poprawa nie wpływa w sposób istotny na treść oferty. Po pierwsze, powyższe roboty nie podlegałyby rozliczeniu na etapie realizacji robót, ponieważ nie będą wykonywane, a po drugie, zamawiający w świetle omówionych powyżej postanowień siwz może dokonać poprawy tej omyłki samodzielnie, bez potrzeby ingerencji ze strony wykonawcy, poprzez wykreślenie omyłkowo podanych i wycenionych pozycji. Wykreślenie pozycji i uwzględnienie konsekwencji rachunkowych w cenie oferty jest uzasadnione z punktu widzenia porównywalności ofert i dokonania ich prawidłowej oceny. Ponieważ oferta Konsorcjum zawiera najniższą cenę, to uwzględnienie konsekwencji rachunkowych omyłki nie ma istotnego znaczenia – spowoduje obniżenie ceny oferty o kwotę, która w żaden sposób nie wpłynie na pozycję tej oferty lub jakiegokolwiek innej w „rankingu ofert”.

W związku z powyższym zauważyć należy, że zaniechanie poprawienia tej omyłki przez zamawiającego w trybie art. 87 ust. 2 pkt 3 Pzp na etapie badania i oceny ofert stanowi naruszenie przepisu, które jednak nie miało wpływu na wynik postępowania, rozumiany jako wybór oferty najkorzystniejszej.

Izba uznała za zasadny zarzut, że Konsorcjum Scheidt & Bachmann nie wykazało spełniania warunków udziału w postępowaniu – nie złożyło wymaganych oświadczeń i dokumentów pozwalających zamawiającemu na uznanie, że Konsorcjum spełnia warunki udziału w postępowaniu, tj. nie wykazało spełniania warunku udziału w postępowaniu

określonego w siwz w zakresie wymaganego doświadczenia osób wskazanych do realizacji zamówienia, którymi dysponuje lub będzie dysponował wykonawca.

W pierwotnej wersji siwz w punkcie 8 lit.f Instrukcji dla wykonawców zamawiający określił warunek, iż o zamówienie mogą się ubiegać wykonawcy, którzy „dysponują lub będą dysponować osobami zdolnymi do wykonania zamówienia tzn. podstawowym zespołem dla wykonania prac projektowych oraz kluczowym personelem do kierowania budową, robotami i pracami geodezyjnymi, posiadającymi adekwatne dla prac i robot będących przedmiotem zamówienia – wiedzę, kwalifikacje i doświadczenie, tj. minimum osobami wymienionymi poniżej: [...]”. Zamawiający wymagał doświadczenia jedynie od osób wskazanych do pełnienia funkcji koordynatora prac projektowych oraz kierownika budowy. Tej treści warunek został podany w ogłoszeniu o zamówieniu opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nr 2009/S 216–311293 w dniu 10 listopada 2009r.

W dniu 26 listopada 2009 r. zamawiający dokonał modyfikacji treści ww. warunku. W punkcie 8 Instrukcji dla wykonawców zmienił treść ppkt f) i podał jego nowe brzmienie: „dysponują lub będą dysponować niżej wymienionymi osobami zdolnymi do wykonania zamówienia, które w ostatnich trzech latach brały udział w realizacji co najmniej jednej inwestycji polegającej na modernizacji, przebudowie lub budowie związanej z infrastrukturą kolejową, projektanci w zakresie wykonania dokumentacji projektowej, kierownik budowy i kierownicy robót w zakresie kierowania odpowiednio budową i robotami budowlanymi [...]”. Zamawiający dokonał jednocześnie zmiany formularza – załącznik nr 6 – Wzór wykazu osób, które będą uczestniczyć w wykonaniu zamówienia. Zamawiający przyznał w toku rozprawy, że omawiana modyfikacja treści warunku rzeczywiście miała miejsce, a zatem wymóg doświadczenia, na który powoływał się odwołujący w proteście i odwołaniu nie był w toku rozprawy przez zamawiającego kwestionowany. Na marginesie Izba zauważa, iż w toku rozprawy zamawiający nie przedstawił dokumentu potwierdzającego przekazanie Urzędowi Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich ogłoszenia dodatkowych informacji dotyczących zmiany treści warunku, prowadzącej do zmiany treści ogłoszenia o zamówieniu z dnia 10 listopada 2009 r., stosownie do art. 38 ust. 4a pkt 2 Pzp (okoliczność powyższa nie była przedmiotem zarzutu protestu ani odwołania).

Okoliczności, iż Konsorcjum Scheidt & Bachmann wskazało w ofercie: projektanta w zakresie obiektów budowlanych p. Piotra K., który nie posiada wymaganego doświadczenia, gdyż żadna z wykazanych inwestycji, w realizacji których osoba ta brała udział, nie była związana z przebudową lub budową infrastruktury kolejowej (str. 19 oferty) oraz kierownika robót w zakresie obiektów budowlanych p. Małgorzaty P. (str.31 oferty), która nie spełnia wymogu doświadczenia, nie były sporne pomiędzy stronami. Przystępujący załączył do przystąpienia na etapie protestu wykaz osób stanowiący uzupełnienie złożonego w ofercie wykazu wraz z dokumentami potwierdzającymi uprawnienia tych osób oraz fakt

przynależności do odpowiedniej izby inżynierów, uwzględniający treść omawianego warunku.

Nie był sporny w sprawie również fakt, iż treść złożonego w ofercie zaświadczenia o przynależności do Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiadaniu ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, dotyczącego p. Romana Marcin Majewicza, wskazanego do pełnienia funkcji kierownika robót w zakresie urządzeń telekomunikacyjnych, nie potwierdza, że w dniu składania ofert osoba ta była członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i była objęta ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej (str. 135 oferty). Przystępujący przyznał, iż do oferty błędnie załączono wyłącznie nowe zaświadczenie z dnia 24 listopada 2009 r. ważne od dnia 1 stycznia 2010 r. i załączył do przystąpienia stosowne zaświadczenie z dnia 18 grudnia 2008 r.

Biorąc pod uwagę powyższe Izba uznała, iż Konsorcjum Scheidt & Bachmann nie złożyło w ofercie oświadczeń i dokumentów potwierdzających spełnianie ww. warunku. Pomimo braku tych dokumentów zamawiający dokonał wyboru ww. oferty jako najkorzystniejszej, uznając, iż wykonawca spełnia warunki udziału w postępowaniu. Działanie powyższe stanowi naruszenie art. 7 ust. 1 w związku z art. 26 ust. 3 Pzp przy ocenie spełniania warunków udziału w postępowaniu. Izba uznała, że naruszenie ww. przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych miało wpływ na wynik postępowania, co stanowi przesłankę do uwzględnienia odwołania.

Nie złożenie przez przystępującego oświadczeń i dokumentów potwierdzających spełnianie warunku udziału w postępowaniu nie stanowi jednak, w danym stanie faktycznym, podstawy do wykluczenia Konsorcjum Scheidt & Bachmann z postępowania w oparciu o art. 24 ust. 2 pkt 3 Pzp, ponieważ zamawiający ma obowiązek wezwać wykonawcę do uzupełnienia wymaganych oświadczeń i dokumentów w trybie art. 26 ust. 3 Pzp. Zgodnie z treścią art. 26 ust. 3 Pzp, zamawiający nie wzywa wykonawcy do uzupełnienia dokumentów, jedynie w przypadku jeżeli oferta podlega odrzuceniu (lub postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego podlega unieważnieniu). Skoro oferta Konsorcjum Scheidt & Bachmann nie podlega odrzuceniu, to zachodzi przesłanka do wezwania wykonawcy do uzupełnienia wykazu osób, posiadających wymagane doświadczenie oraz dokumentów, potwierdzających uprawnienia wskazanych osób i przynależność do właściwej izby inżynierów. Złożone wraz z przystąpieniem oświadczenia i dokumenty podlegają badaniu i ocenie przez zamawiającego w ramach powtórnej czynności badania i oceny ofert. Nie podlegały one badaniu przez Izbę w toku niniejszego postępowania odwoławczego, ponieważ dotyczą nowych okoliczności, które nie stanowiły podstawy faktycznej decyzji zamawiającego na którą wniesiono protest, a w związku z tym nie stanowiły podstawy faktycznej zarzutów protestu wniesionego przez odwołującego. Treść złożonych wraz z przystąpieniem oświadczeń i dokumentów, w tym zmiana wskazanych osób, którymi

dysponuje wykonawca w celu realizacji zamówienia, złożenie zaświadczenia o przynależności do izby inżynierów, potwierdza fakt, iż oferta przystępującego zawierała na etapie badania i oceny ofert braki w zakresie dokumentów potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu.

Izba nie stwierdziła, iż rozstrzygnięcie protestu przez zamawiającego narusza przepis art. 183 ust. 5 pkt 1 oraz art. 92 Pzp. Zgodnie z art. 183 ust. 5 pkt 1 Pzp w przypadku uwzględnienia protestu zamawiający powtarza oprotestowaną czynność lub dokonuje czynności bezprawnie zaniechanej – niezwłocznie jeżeli uwzględnił wszystkie zgłoszone żądania. Dokonane przez zamawiającego rozstrzygnięcie protestu w niniejszym postępowaniu nie uwzględniało wszystkich żądań zawartych w proteście (oraz żądań zgłoszonych w przystąpieniu do postępowania wszczętego protestem). Żądania nie zostały uwzględnione w całości, a zatem zamawiający nie był uprawniony do niezwłocznego powtórzenia czynności. Zarzut naruszenia przepisów art. 92 Pzp Izba uznała za nieuzasadniony. Odwołujący nie wskazał, która z norm prawnych tego artykułu została w toku postępowania naruszona i nie przedstawił na poparcie zarzutu jakichkolwiek okoliczności faktycznych.

Biorąc za podstawę powyższy stan rzeczy, ustalony w toku postępowania, Izba orzekła, jak w sentencji, na podstawie art.191 ust.1 i ust. 1 a oraz art. 191 ust. 2 pkt 1 Pzp.

B. Sygn. akt: KIO/UZP 223 /10.

Izba uznała, że zamawiający naruszył art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, przez uznanie w rozstrzygnięciu protestu, że treść oferty odwołującego Konsorcjum Scheidt & Bachmann jest niezgodna z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia, a w konsekwencji, że oferta podlega odrzuceniu z powodu nie złożenia przez odwołującego świadectwa dopuszczenia do eksploatacji typu urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego, tj. dotyczącego zaoferowanego systemu sterowania ruchem kolejowym typu ZSB 2000. W ocenie Izby, uwzględniony przez zamawiającego zarzut zawarty w proteście - dotyczący braku przedstawienia przez odwołującego w ofercie ważnego świadectwa dopuszczenia wydanego przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego - nie potwierdził się.

W specyfikacji istotnych warunków zamówienia w pkt 21.1.4 Instrukcji dla wykonawców zamawiający wymagał złożenia w ofercie zestawienia urządzeń i budowli, które wykonawca zamierza zbudować. W ppkt 5 wymagał, aby wykonawcy złożyli oświadczenie,

że urządzenia i budowle przewidziane do zabudowy w ramach realizacji zamówienia posiadają świadectwa dopuszczenia do eksploatacji typu urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego. W Programie Funkcjonalno-Użytkowym zamawiający, w celu ustalenia możliwości zastosowania na liniach kolejowych zarządzanych przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., wymagał, aby stanowiące przedmiot zamówienia – projektowane typy budowli i urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego, w chwili składania ofert posiadały świadectwo dopuszczenia do eksploatacji wydane na czas nieokreślony lub określony na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. nr 16 z 2007 r. poz. 94 z późn. zmianami).

Świadectwa dopuszczenia do eksploatacji typu budowli i urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego oraz typów pojazdów kolejowych wydawane są przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie świadectw dopuszczenia do eksploatacji typu budowli i urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego oraz typu pojazdu kolejowego (Dz. U. Nr 163, poz. 1090 ze zm.), które zostało wydane na podstawie delegacji przepisu art. 23 ust. 4 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym. Przepisy ww. rozporządzenia nie regulują warunków, trybu zmiany, w tym przedłużania terminu ważności świadectw dopuszczenia do eksploatacji typu budowli, urządzenia lub pojazdu kolejowego, wydanego na czas określony na podstawie § 9 ust. 1 ww. rozporządzenia. Zgodnie z treścią rozporządzenia, świadectwa dopuszczenia wydaje się na wniosek zainteresowanego podmiotu, wymienionego w art. 23 ustawy o transporcie kolejowym.

Odwołujący w ramach realizacji przedmiotu zamówienia zaoferował m.in. urządzenia – system sterowania ruchem kolejowym typu ZSB 2000, dla którego to systemu załączył w ofercie dokument - świadectwo dopuszczenia numer U/2008/0103. Powyższe świadectwo wydane w dniu 22 października 2008 r. określa termin jego ważności do dnia 30 września 2009 r. W związku z upływem terminu ważności świadectwa, odwołujący dołączył do tego świadectwa pismo Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego z dnia 7 września 2009 r. przedłużające jego ważność do dnia 31 maja 2011 r. Odwołujący twierdził, że dołączone do oferty świadectwo dopuszczenia oraz dokument potwierdzający jego przedłużenie (pismo z dnia 7 września 2009 r.) są w pełni skuteczne i ważne, a tym samym wywołują skutki prawne.

Pismo Prezesa UTK z dnia 7 września 2009 r. stanowi dokument urzędowy wydany przez centralny organ administracji rządowej. Dokument ten zmienia decyzję administracyjną – świadectwo dopuszczenia, wydane na czas określony w zakresie terminu jego ważności. Zmiana pierwotnej decyzji jest dokonana w innej formie niż przewidziana dla świadectwa dopuszczenia, zgodnie z wzorem stanowiącym załącznik do ww. rozporządzenia. Jak wynika

ze złożonych przez odwołującego do akt sprawy dokumentów wydanych przez Prezesa UTK na rzecz innych podmiotów, jest to dokument funkcjonujący w tej formie w obrocie prawnym. Odwołujący złożył do akt sprawy dokumenty wydane przez Prezesa UTK dotyczące przedłużenia ważności świadectwa dopuszczenia wydane na rzecz innych podmiotów, w tym pismo z dnia 22 października 2007 r. wydane z upoważnienia Prezesa UTK na rzecz firmy TENS sp. z o.o., pismo z dnia 28 września 2007 r. Prezesa UTK wydane na rzecz firmy Siemens sp. z o.o. Transportation Systems, pismo z dnia 30 października 2009 r. wydane przez Prezesa UTK na rzecz Bombardier Transportation (ZWUS) Polska sp. z o.o., pismo z dnia 9 lipca 2008 r. wydane przez Prezesa UTK na rzecz Bombardier Transportation Polska sp. z o.o., pismo z dnia 21 czerwca 2007 r. wydane przez Prezesa UTK na rzecz Bombardier Transportation (ZWUS) Polska sp. z o.o., pismo z dnia 29 czerwca 2007 r. wydane przez Prezesa UTK na rzecz Bombardier Transportation (ZWUS) Polska sp. z o.o. Wszystkie powyższe dokumenty dotyczą przedłużenia ważności wydanych wcześniej świadectw dopuszczenia do eksploatacji typu urządzeń i budowli przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego oraz typów pojazdów kolejowych. Powyższy rodzaj dokumentu był do tej pory akceptowany również przez zamawiającego – faktowi temu zamawiający nie zaprzeczył. Praktykę tę potwierdza też pismo członka Zarządu zamawiającego z dnia 16 grudnia 2009 r. Zamawiający wyjaśnił, iż korzysta z systemu ZSB 2000 na linii nr 358 od kilku miesięcy w oparciu o dokument Prezesa UTK z dnia 7 września 2009 r. przedłużający ważność świadectwa dopuszczenia dla tego systemu, ponieważ wykonawca nie dostarczył świadectwa na przekazane wykonawcy wezwanie zamawiającego.

Praktyka omówiona powyżej nie dowodzi prawidłowości trybu i formy przedłużania ważności świadectw dopuszczenia do eksploatacji typu, w której są wydawane stosowne dokumenty przez Prezesa UTK. Podkreślić jednak należy, że stosownie do art. 16 § 1 kpa decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji, są ostateczne. Uchylenie lub zmiana takich decyzji, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w kpa lub w ustawach szczególnych. Zgodnie z § 2 ww. przepisu decyzje mogą być zaskarżane do sądu administracyjnego z powodu ich niezgodności z prawem, na zasadach i w trybie określonym w odrębnych przepisach.

Zamawiający, kwestionując złożone przez Konsorcjum Scheidt & Bachmann przedłużenie ważności świadectwa dopuszczenia do eksploatacji typu urządzenia, zarzucił temu dokumentowi brak cech decyzji administracyjnej oraz niezgodność z wzorem świadectwa określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie świadectw dopuszczenia do eksploatacji typu budowli

i urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego oraz typu pojazdu kolejowego.

Izba uznała, iż ocena, czy ww. dokument został wydany prawidłowo, zgodnie z procedurą przewidzianą w ustawie o transporcie kolejowym lub przepisami kpa, nie może nastąpić w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Ani zamawiający, ani Krajowa Izba Odwoławcza nie jest podmiotem uprawnionym do stwierdzenia nieważności decyzji oraz badania czy ewentualna niezgodność z przepisami ma znaczenie istotne lub nieistotne. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji toczy się w trybie ściśle określonym, przed uprawnionymi organami. Ze złożonych dokumentów wynika jednoznacznie, iż Prezes UTK dokonał przedłużenia świadectwa dopuszczenia dotyczącego oferowanego systemu. Dokument ten nie został do tej pory zaskarżony w trybie stwierdzenia jego nieważności, który to tryb służy usunięciu z obrotu prawnego ostatecznych i nieostatecznych decyzji dotkniętych najpoważniejszymi wadami dotyczącymi przede wszystkim prawa materialnego. Prawo do wszczęcia postępowania o stwierdzenie nieważności aktu prawnego służy nie tylko stronom lecz może toczyć się z urzędu. Służy ono także innym podmiotom na mocy przepisów szczególnych, organizacjom społecznym, prokuratorowi i Rzecznikowi Praw Obywatelskich. Należy podkreślić, iż do chwili stwierdzenia w przepisanej formie nieważności danego aktu, obowiązuje domniemanie jego zgodności z prawem, a tym samym wywołuje on skutki prawne. Zamawiający nie przedstawił dowodów na potwierdzenie, iż akt prawny Prezesa UTK z dnia 7 września 2009 r. został wyeliminowany z obrotu prawnego. Prezes UTK w treści pisma z dnia 21 stycznia 2010 r. podtrzymał swoje stanowisko w sprawie.

W świetle powyższego, wydany przez Prezesa UTK dokument jest wiążący i winien być respektowany przez podmioty, których może dotyczyć, w tym również przez zamawiającego. W konsekwencji Izba stwierdziła, iż rozstrzygnięcie protestu w zakresie omawianego zarzutu nastąpiło z naruszeniem art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, a wobec stwierdzenia naruszenia ww. przepisu, Izba uznała, iż zamawiający w tym zakresie naruszył także przepis art. 7 ust. 1 Pzp.

Zamawiający podniósł na rozprawie zarzut nowy w stosunku do zarzutów zawartych w proteście poprzedzającym odwołanie, twierdząc, iż świadectwo dopuszczenia do eksploatacji systemu ZSB 2000, a tym samym także dokument przedłużający ważność ww. świadectwa, dotyczą systemu, który nie spełnia technicznych wymagań specyfikacji. Zamawiający podniósł, iż system określony w specyfikacji posiada dodatkowe funkcje wynikające z rozbudowanego oprogramowania, a zatem należy uznać, że wykonawca nie złożył świadectwa dopuszczenia typu dla systemu spełniającego wymagania siwz. Izba nie rozpoznawała tego zarzutu, stosownie do dyspozycji art. 191 ust. 3 Pzp, zważywszy, że jest

to zarzut, który nie był zawarty w proteście. Nie był on podnoszony przez żadną ze stron na etapie postępowania wywołanego wniesionym protestem. Nowe okoliczności - zarzuty wobec oferty odwołującego, podniesione przez zamawiającego na rozprawie, mogą stanowić uzasadnienie do ponownej oceny oferty, na którą to czynność wykonawcy przysługują stosowne środki ochrony prawnej.

W odniesieniu do podniesionych w odwołaniu powyżej omówionych okoliczności, Izba nie znalazła podstaw do stwierdzenia naruszenia przez zamawiającego przepisu art. 24 ust. 2 Pzp, który został wskazany w odwołaniu.

Zarzuty naruszenia przepisu art. 26 ust. 3 i 4 Pzp nie były podniesione w proteście wobec tego, stosownie do art. 191 ust. 3 Pzp nie podlegały rozpoznaniu.

Omówione okoliczności sprawy uzasadniały uwzględnienie odwołania. Biorąc za podstawę stan rzeczy, ustalony w toku postępowania, Izba orzekła, jak w sentencji na podstawie art.191 ust.1 i ust. 1 a Pzp. Uwzględniając rozpoznane odwołanie Izba nie nakazała wykonania lub powtórzenia czynności.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 191 ust. 6 i 7 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania oraz stosownie do § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lipca 2007r. w sprawie wysokości oraz sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 128, poz. 886 ze zm.). W sprawie o sygn. akt KIO/UZP 223/10 Izba uwzględniła koszty wynagrodzenia pełnomocnika odwołującego w wysokości 3 600,00 zł na podstawie faktury złożonej do akt sprawy, stosownie do brzmienia § 4 ust. 1 pkt 2 lit. b ww. rozporządzenia.

Stosownie do art. 194 i 195 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 z późn. zmianami) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych do Sądu Okręgowego w **Poznaniu**.

Przewodniczący:

.....

Członkowie:

.....

.....